

at det navnlig for saadanne Tilfælde, hvor offentlig Baataale skal finde Sted, vilde være heldigt at have en saadan Mand, der kunde tage Initiativet. Jeg tror, at dette Lovforslag meget hurtigt vil kunne gaa gennem Rigsdagen, og jeg haaber som det ærede Medlem, at det vil blive behandlet hurtigt, saa at det kan træde i Kraft sammen med Saltvandslovsforslaget.

J. C. Christensen: Det foreliggende Lovforslag om Fiskeri i de første Bände kan i visse Retninger siges at være et betydeligt Fremskridt fra de Regler, som vi have i den bestaaende Lov om dette Fiskeri. Men i andre Retninger synes jeg, at det ikke kan fortjene det Studsmaal at være et Fremskridt. Et Fremskridt er der, for saa vidt man nu foreslaar indført offentlig Baataale for Overtrædelse af disse Bestemmelser om Fiskeri i første Bände. Tidligere er det jo gaaet saaledes til, at de gældende Bestemmelser, f. Eks. om at sætte Gærn ud i Væer og Bække, ofte ikke ere blevne overholdte. Man har set i den Tid, hvori vi have haft en Fiskerilov, hvorledes man har sikket ved at spærre Strømmen fuldstændig af fra den ene Bred til den anden. Folk vide godt, at de ikke have Lov dertil, men hvem skal tage sig af det? Der er ingen Fiskerifoged, og da Overtrædelsen ikke er underkastet offentlig Baataale, skal den private Mand selv søge vedkommende. Det holder ingen af, og Følgen bliver, at den Slags Fiskeri finder Sted, og det er til stor Skade for Fiskeriets Udvikling, at Strømmen saaledes spærres af. Derved tages hver eneste Fisk, der vil op, haade store og smaa. For saa vidt mener jeg altsaa, at det er et betydeligt Fremskridt, at man her har indført en Bestemmelse om offentlig Baataale. Det vil sikkert nok føre til, at den Slags ulovligt Fiskeri bliver betydelig indskrænket til Gavn for Fiskebestanden og til Gavn for Fiskerne. Ligeledes glæder jeg mig over, at der er kommet en Bestemmelse ind om Fiskeopper. Jeg har en Gang før her i Tinget haft Beslighed til at omtale, hvor gavnligt det vilde være at have Bestemmelser om saadanne Trapper, navnlig om Naletrapper, idet de smaa Nal, der komme fra Havet og ikke ere længere end en lille Finger og ikke ere synderlig tykkere end en Stoppentaal, staa i Tusindevis foran Stemmeværket og kunne ikke komme op. Derved undgaaes de første Fiskevande, Væer og Bække, mere og mere for Nalebestanden til Skade for Fiskeriet og for de Fiskeberettigede i disse Væer. Det er ingen lille Indtægt, der kan høves ved at tage Nalene paa Tilbagevejen fra de første Bände til

Udvandene, men i de senere Aar er det gaaet betydelig tilbage med dette Fiskeri, fordi man ved disse Stemmeværker ikke har taget i Betragtning, at man derved hindrer Nalehøngen fra at komme op. Jeg betragter det derfor som et Fremskridt, hvad der her er bestemt, men jeg tror, at det kunde være ønskeligt at saa yderligere Bømpelser, saa man kunde være mere sikker paa at saa disse Naletrapper anbragte. Deri er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3dje Valgkreds (Mf. Christensen).

Derimod er der et Par Ting, som i alt Fald forekomme mig mindre heldige, og som jeg vil anbefale et eventuelt Udvalg lærlig at have sin Opmærksomhed henvendt paa. Jeg vil først omtale Fredningstiderne. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3dje Valgkreds vilde hjælpe paa Aborrerne, som ere gjorte fredløse i dette Forslag. Han vilde have dem fredede, og jeg mener ogsaa, at Aborrerne skulle stilles lige med andre Fisk. De bør nyde samme Rettigheder som Gedder og Ørreder, der ogsaa ere Klovfisk, hvad før Resten ogsaa Nalen er. Jeg vil gerne kæmpe for Aborrernes Ligeberettigelse, men jeg synes, man gjorde bedst i at gøre dem alle fredløse, det vil sige ikke i strengeste Forstand. Jeg holder ogsaa paa, at Fiskeene skulle fredes, men at frede dem en vis Tid af Aaret, er ikke den Vej, man skal gaa, thi disse Fredningsbestemmelser blive let hemmende for Udøvelsen af Fiskeriet, og det i den Grad, at de saa godt som gøre Fiskeriet umuligt og i alt Fald meget ofte friste Fiskerne til at omgaa Lovens Bud. Man skal nødig befatte sig med at give Bestemmelser, som kunne være en stærk Fristelse i denne Retning. Under de bestaaende Fredningsbestemmelser sker det let, at naar Fiskerne have udsat Russer efter Gedder og anden Fisk, som ikke er fredet i samme Tid som Laks, og de saa en skøn Dag komme og lette deres Russer efter Gedderne, staar der en stor Laks i Rusen, og det gør jo en brav Fiskermand meget ondt at skulle lade den løbe sin Vej igen. Jeg er sikker paa, at naar en fed Laks slipper ind i en Fiskeruse, lader man den ikke løbe. I saa Fald vilde Fiskerne være meget bedre end andre Menninger, og det kan man dog ikke forubætte, selv om man er meget fiskerkærlig. Man frister ved disse Fredningsbestemmelser, og dertil kommer, at de ikke gøre saa stor Nytte, som Folk i Almindelighed tro. Jeg mener, at naar man skal frede, skal man gøre det saaledes, at det kan nytte, og det opnaas bedst ved Maalbestemmelser. Naar man har passende Maalbestemmelser, ville de Fisk, som ere under det fassatte Maal, ikke